

4) Ναυάγιον ποντικῶν.

Πέντε ποντικοὶ κουντοῦροι ¹⁾
 Κι' ἄλλοι τρεῖς ἀλευρομοῦροι ²⁾
 Καϊκάκιν ἐφορτῶσαν
 Γιά νά πᾶνε 'ς τὴ Κουλκίνα ³⁾
 Τοὺς ἐπιάνει μιὰ κουντίνα ⁴⁾
 Πάει ὁ γάτος 'ς τὸ τιμόνι
 Μὲ τοὺς ποντικούς μαλλόνει.
 Καὶ τοὺς δέν' ἀπὸ τ' ἀχνάρι
 Καὶ τοὺς ρίχνει 'ς τὸ ἀμπάρι.
 Ἐφθασε κ' ἡ ποντικίνα
 Μὲ τὰ μυρολόγια 'κεῖνα.
 —Δός μου, γάτε, τὰ παιδιὰ μου,
 Τ' εἶν' τὰ φύλλα τῆς καρδιάς μου.
 —Φεῦγα πέρα, ποντικίνα,
 Μὴν σὲ κάμω 'σὰν κ' ἐκεῖνα.
 —Δό' μου, γάτε, τὰ παιδιὰ μου
 'Νὰ σοῦ δώσω 'γὼ καὶ ρίζι.
 —Δὲν τὸ θέλω 'γὼ τὸ ρίζι
 Τὶ 'ς τὸ δόντι μου καθίζει.
 Δό' μου, γάτε, τὰ παιδιὰ μου
 'Νὰ σοῦ δώσω 'γὼ καὶ 'χέλυ.
 —Δὲν τὸ θέλω 'γὼ τὸ χέλυ
 Τὶ μοῦ ξεγλυστρᾷ καὶ φεύγει.
 Φεῦγα πέρα, ποντικίνα,
 Μὴ σὲ κάμω 'σὰν κ' ἐκεῖνα!
 Ἄφσε, γάτε, τὰ παιδιὰ μου
 Κ' ἔλα φάγε με ἐμένα.
 —Κόπιασε, θειὰ ποντικίνα
 Νὰ σὲ κάμω 'σὰν κ' ἐκεῖνα.
 Μιὰ τῆς δίνει τὴ βουτάει
 Καὶ τὴν τρώει καὶ γελάει.

ΠΑΡΑΦΟΡΑ.

ΣΠΑΝΙΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ. Κατὰ τί διακρίνονται αἱ ἄγριαι χῶραι τῶν πεπολιτισμένων; Κατὰ τοῦτο, ὅτι εἰς ταύτας μὲν αἱ γυναῖκες ἀγοράζουσι τοὺς ἄνδρας, εἰς ἐκεῖνας δὲ οἱ ἄνδρες ἀγοράζουσι τὰς γυναῖκας. Τὴν ὥραν καθ' ἣν γράφομεν ὑπάρχει εἰς τὴν Ἀφρικὴν ἐπαρχία, ἡ Ναδαλία, ὅπου οἱ ἀνύπανδροι, οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ λάβωσι συζύγους, εὐρίσκονται εἰς ἀξιοδάκρυτον θέσιν. Καὶ ἠξέστερε δια τί; διότι ἀνέβη τῶν γυναικῶν ἡ τιμὴ. Ἄλλοτε δίδων τις δέκα ἀγελάδας, ἐνίοτε δὲ καὶ ὀλιγωτέρας (λέγω δὲ ἀγελάδας, διότι μόνον μὲ αὐτὰς ἀγοράζονται αἱ γυναῖ-

κες εἰς τὴν χῶραν ἐκείνην) ἡγόραζε μιὰν παρθένον. Ὅποιος δὲ ἐδίδε δεκαπέντε ἀγελάδας ἡγόραζε γυναῖκα παχυτάτην, ἱκνὴν νὰ τρελάνῃ καὶ πασάν. Σήμερον ὅμως ὁ ἐλάχιστος ὅρος τῆς ἀγορᾶς κατήντησεν εἰς εἴκοσιν ἀγελάδας, καὶ πάλιν ἡ νόμψη δὲν εἶναι ἐκ τῶν παχέων, ἀλλ' ἰσχνή, λιγνὴ καὶ κοντὴ. Καὶ τὸ δεινότερον, ἐπειδὴ εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα οἱ Ἄγγλοι ἐπιβάλλουσι τὴν εἰρήνην, οἱ ταλαίπωροι ἐντόπιοι δὲν ἡμποροῦσι πλέον ν' ἀρπάξωσι τὰς γυναῖκας ἢ τοῦλάχιστον τὰς ἀγελάδας τῶν γειτόνων αὐτῶν. Ποῦ λοιπὸν θὰ καταντήσῃ τὸ πρᾶγμα; Πόλλὰ πιθανὸν ἰσχυρὸς τις Ἄγγλος, εὐαγγελικῶς ζήλω οἰστροηλατούμενος, ν' ἀναβῇ εἰς τὸν ἄμβωνα, καὶ διὰ τινος κατανυκτικῆς ὁμιλίας νὰ ἐπικαλεσθῇ τὴν εὐσπλαγχνίαν τῶν Ἀγγλίδων, παριστάνων εἰς αὐτὰς ὅτι εἶναι ἀπάνθρωπον νὰ ἐγκαταλειφθῶσι τὰ πλάσματα ἐκεῖνα τοῦ Θεοῦ ἀγυναίκωτα. Πιθανὸν δὲ καὶ νὰ συντριβῇ μετὰ τὴν ὁμιλίαν αὐτοῦ ἡ καρδιά τριῶν ἢ τεσσάρων φιλανθρώπων μίς, καὶ νὰ παρακινήσῃ αὐτὰς νὰ ὑπάγωσιν εἰς ἀνακούφισιν τῶν δεινῶν τῶν Ἀφρικανῶν ἐκείνων. Τούτου γενομένου μετὰ τινος ἡμέρας θὰ τρέξωσι κατόπιν αὐτῶν καμμία ἑκατοντάς ἄλλων, ἐντὸς δὲ τριῶν μηνῶν φορτία ὁλόκληρα γυναικῶν πρὸς ὑπαρδρείαν θὰ ἐξαποσταλῶσιν εἰς Ναδαλίαν. Καὶ διὰ τοῦ τρόπου τούτου θὰ ἐπανέλθωσι πάλιν αἱ γυναῖκες εἰς τὴν πρώτην αὐτῶν τιμὴν, τὴν τῶν 10 ἀγελάδων.

ΓΕΡΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΗΣ. Ἀπέθανεν ἐσχάτως εἰς τὸ ἀπομαχικὸν κατὰστημα τῶν Παρισίων στρατιώτης τοῦ Ναπολέοντος Α', ἐννενήκοντα ἐτῶν ἔχων ἡλικίαν· μετὰ δὲ τῶν ἄλλων αὐτοῦ ὑπηρεσιῶν διηγείτο εὐχαρίστως, ὅτι φρουρῶν ποτε εἰς τὴν πλατεῖαν ἐκείνην τοῦ Καίρου, εἰς τὴν ὁποῖαν ἐφρονεῖτο ὁ δολοφόνος τοῦ στρατηγοῦ Κλέβερ, ἔδωκεν αὐτῷ ποτήριον ὕδατος. Ἰδοὺ δὲ πῶς ὥς γνωστὸν ὁ Κλέβερ, μετὰ τὸ τέλος ἐπιθεωρήσεώς τινος ἐδολοφονήθη τὴν 14 Ἰουνίου 1800 ὑπὸ μουσουλμάνου, τὸ ὄνομα Σολεϊμάν, ἐμπήξαντος πολλάκις ἐγγχειρίδιον εἰς τὸ στήθος τοῦ Γάλλου στρατηγοῦ. Καὶ κατὰ πρῶτον μὲν ἔκαυσαν θέντες ἐπὶ φλογῶν τὴν χεῖρα τοῦ δολοφόνου, εἶτα ἀνεσκολόπισαν αὐτόν. Ἐπειδὴ δὲ ἐπιζήσας τέσσαρας ὥρας, κατεφλέγετο ὑπὸ διψῆς ἐζήτησε πολλάκις νὰ πίνῃ· ἀλλ' οὐδεὶς ἔδωκεν αὐτῷ, διότι ἀμέσως θὰ ἐπῆρχετο ὁ θάνατος καὶ θὰ συνέτεμε τὴν τρομερὰν αὐτοῦ ἀγωνίαν· στρατιώτης τις ὅμως φρουρῶν ἐκεῖ, οἰκτεῖρας τὸν πάσχοντα, ἔδωκεν αὐτῷ ὕδωρ, τὸ ὁποῖον ροφήσας ἐξέψυξεν ἐν τῷ ᾄμα. Ὁ στρατιώτης οὗτος, καλούμενος Δαρβουά, ἦτο ὁ ἀποθανὼν εἰς τὸ ἀπομαχικὸν κατὰστημα, ὅπου διέμενε ἀπὸ 34 ἐτῶν.

¹⁾ Ἐχοντες κοντὴν τὴν οὐράν. ²⁾ Ἐχοντες πεπολισμένον δι' ἐλεύρου τὸ φύλλον. ³⁾ Ἰσως διὰ τὴν ὁμοιοκαταληξίαν ἐτέθη ἡ ἄγνωστος αὐτῇ εἰς ἡμᾶς πάλιν. ⁴⁾ Ἰταλ. τρικυμία.